

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/271/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203207
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119203207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpený JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie sumy vo výške 591,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/24/2019-108 zo dňa 14. augusta 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 591,61 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, ako i vo výrokoch o trovách konania, potvrdzuje.

V ostatnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 591,61 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že v ostatnej časti uplatneného nároku žalobu zamietol a žalobcovi proti žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ďalej rozhodol, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2) Dospel k presvedčeniu, že poškodená v rámci nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z. z., mala nárok na náhradu škody voči poisťovni v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v plnej výške, teda vo výške celkových nákladov prenájmu 1.425,60 eur (ktorý považoval za dôvodný výdavok). Mal za to, že v zmysle ust. § 524 ods. 1 OZ sa žalobca stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok novým veriteľom voči žalovanému a to v rozsahu postúpenej pohľadávky vo výške 1.425,60 eur. Ak mu poisťovňa uhradila len časť tejto sumy a nezaplatila sumu 591,61 €, konal tak žalovaný nedôvodne. Platným postúpením pohľadávky voči žalovanej poisťovni z poškodenej na žalobcu, sa žalobca stal vecne legitimovanou osobou na uplatňovanie nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá vznikla v rámci v žalobe uvedenej poisťovnej udalosti protiprávnym konaním poistenca žalovaného vo výške 591,61 eur (1.425,60 eur - 833,99 eur). Súd preto žalobcovi priznal ním uplatnený nárok na zaplatenie sumy 591,61 eur. Žalobu v časti uplatneného nároku na úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 591,61 eur od 12.08.2018 do zaplatenia zamietol, nakoľko žalujúca strana v konaní neprodukovala dôkaz, že by poisťovňa nebola splnila povinnosti, ktoré vyplývali

pre ňu z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Keďže v tejto časti posúdil neúspech žalobcu ako nepatrný o trovách rozhodol v zmysle čl. 4 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie proti výrokom I., III. a IV. z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zruší výrok I., III., a IV. napadnutého rozhodnutia a vec v zrušujúcej časti vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Argumentoval, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery ale nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Napadnuté rozhodnutie je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí aj samotnou nepreskúmateľnosťou, pričom poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR. Mal za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu vo vedenom spore. Zo súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v Zmluve o postúpení. S poukazom na uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), je takýto právny úkon podľa ust. § 39 OZ zjavne absolútne neplatný. Záverom namietal, že žalobcovi voči žalovanému bol nesprávne priznaný nárok na náhradu trov v plnom rozsahu, keďže žalobca úspešný v plnom rozsahu nebol.

4) Žalobca k odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti považuje za vecne správny zákonný a dostatočne odôvodnený. Bol názoru, že súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodenej na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke namietanej aktívnej legitimitácie žalobcu považoval za riadne odôvodnené, zrozumiteľné a správne. Rozhodnutie v napadnutej časti žiadal potvrdiť ako vecne správne a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5) Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, v ktorom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 591,61 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku ako i vo výrokoch o trovách konania (III., IV.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie v ostatnej časti nárok žalobcu zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8) Pokiaľ žalovaný namietal arbitrárnosť rozhodnutia je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, a preto námietka žalovaného ohľadom nedostatočne odôvodneného a nesprávneho rozhodnutia nebola dôvodná.

9) Na doplnenie odvolací súd považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že rovnako, ako súd prvej inštancie má za to, že v konaní bol preukázaný vznik škody, predstavujúci náklady za zapožičanie vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Zároveň z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom - poškodenou a žalobcom ako postupníkom mal preukázané, že predmetný nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla platne prešiel na žalobcu, čím bola v konaní preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia. Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodenej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Túto skutočnosť žalovaný ani nenamietal. Nedôvodnosť odvolacej námietky žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyplýva aj zo samotného správania a konania žalovaného, ktorý v podstate uhradil žalobcovi časť požadovaného poistného plnenia, v náhrade nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré po dobu opravy poistnou udalosťou poškodeného vozidla slúžilo poškodenej, ku ktorému užívaniu došlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Žalovaný tým akceptoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pre ktorej následné rozporovanie v rámci odvolacieho konania neexistoval opodstatnený základ.

10) Pokiaľ žalovaný namietal, že medzi poškodeným a žalobcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nemohol stotožniť. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.06.2018 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia OZ. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenou vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodenej bol postúpený na žalobcu. Pre úplnosť treba dodať, že poškodená bola veriteľom, pretože mala pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi.

11) Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný zaplatil žalobcovi titulom poistnej udalosti len sumu 833,99 eur, pričom podľa vystavenej faktúry žalobcom č. 180314 prenájom náhradného vozidla bol vo výške 1.425,60 eur, bolo dôvodným žalovaného zaviazat' na peňažné plnenie voči žalobcovi vo výške 591,61 eur.

12) Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu aj napriek tomu, že v plnom rozsahu úspešný nebol, je potrebné podotknúť, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom uplatnené úroky z omeškania neboli kapitalizované, pre určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu bol potom rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine. Žalobca mal v uplatnenej istine plný úspech, a preto rozhodnutie súdu o náhrade trov konania bolo správne.

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov tohto konania.

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).